

Księga Psalmów

Psalm 40

1. Na koniec: Psalm samemu Dawidowi. **2.** Czekaając czekałem JAHWE i skłonił się ku mnie. **3.** I wysłuchał prośby moje, i wywiódł mię z dołu nędzy i z błota łu. I postawił na skale nogi moje, i naprostował kroki moje. **4.** I wpuścił nową pieśń w usta moje, hymn Bogu naszemu. Ujrzą mnodzy i będą się bać, i będą mieć nadzieję w JAHWE. **5.** Błogosławiony mąż, którego nadzieja jest imię PANSKIE, a nie oglądał się na marność i na szaleństwa omyłne. **6.** Wieleś uczynił, ty, JAHWE Boże mój, cudów twoich, a w myślach twoich nie jest, kto by był podobien tobie. Opowiadałem i mówiłem, rozmnożyli się nad liczbę. **7.** Ofiary i obiaty nie chciałeś, a uszy uczyniłeś mi doskonałe. Całopalenia i za grzech nie żądałeś, **8.** tedym rzekł: Oto idę. W summie ksiąg napisano o mnie. **9.** Abych czynił wolę twoję, Boże mój, pragnąłem, i zakon twój w pośród serca mego. **10.** Opowiadałem sprawiedliwość twoję w kościele wielkim, oto warg moich nie będę hamował: JAHWE, tyś wiedział. **11.** Sprawiedliwości twojej nie skryłem w sercu moim, prawdę twoję i zbawienie twe opowiadałem. Nie tailem miłosierdzia twego i prawdy twojej przed zgromadzeniem wielkim. **12.** A ty, JAHWE, nie oddalaj smiłowania twego ode mnie, miłosierdzie twoje i prawda twoja zawsze mię broniły. **13.** Abowiem obtoczyły mię złe, którym nie masz liczby, poimały mię nieprawości moje i nie mogłem przejrzeć. Rozmnożyły się nad włosy głowy mojej i serce moje opuściło mię. **14.** Niech ci się podoba, JAHWE, abyś mię wyrwał, JAHWE, ku ratunku memu wejrzy! **15.** Niechaj będą zawstydzeni i zesromoceni spolem, którzy szukają dusze mojej, aby ją odjęli. Niech się obróć na wstecz a niech się zawstydzą, którzy mi życzą złego. **16.** Niechaj odniosą natychmiast zelżywość swą, którzy mi mówią: Ehej, ehej! **17.** Niech się rozradują i uweselą w tobie wszyscy, którzy cię szukają, i niech mówią zawsze: Niechaj będzie uwielbiony JAHWE, którzy miłują zbawienie twoje.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.